

ASTRO-THEO-LOGIE

19. seminář ing. J. Popelky

Blíženci

(Dům techniky OV-Mar.Hory dne 2.4.2005)

V minulém semináři jsme se dostali ke znamení Býka a vysvětlili jsme si, jaká je duchovní podstata tohoto znamení, řekli jsme si, že Býk je schopnost projevit Lásku, zviditelnit naši tvořivost. Řekli jsme si něco o penězích, jaká je jejich funkce, jaký mají duchovní význam a dnes pokročíme dále, chtěl bych něco říct o Blížencích, jaká je jejich duchovní podstata a příští seminář si povykládáme o znamení Raka. **Tyto dvě přednášky (Blíženci a příště Rak) budou velice důležité, protože na nich si vysvětlíme duchovní historii lidstva, jak lidstvo vzniklo, jaký je jeho účel a v jakém stavu se nalézá nyní.**

Jestli jste si všimli, tak vždycky, než začnu přednášet vlastní téma daného semináře, stručně zopakuji něco, co jsme probrali minule, něco doplním a to z toho důvodu, že trošičku naladím svou mysl na vyšší obrátky a stejně tak i vaše mysl začne trošičku více vibrovat.

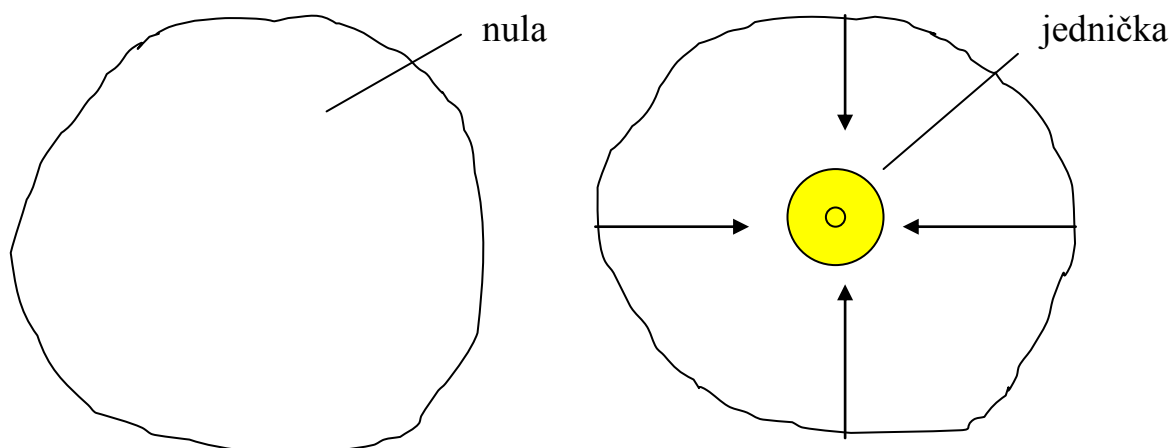
Na dnešním semináři si vysvětlíme, co z duchovního hlediska symbolizuje znamení Blíženců. Než k tomu přistoupím, chtěl bych něco zopakovat o předcházejících dvou kvalitách a sice o znamení Berana a znamení Býka:

Na 16. semináři jsme si vysvětlili mystérium individuality. Řekli jsme si, co to znamená – Bůh Otec, že to není nic jiného než vědomí JÁ JSEM a že toto JÁ JSEM je mimo veškerou tvorbu a že toto JÁ JSEM má v sobě od věčnosti obsaženou potřebu zvyšovat (stupňovat) prožívání sebe sama. A protože toto JÁ JSEM je přímo Život, můžeme říci, že toto JÁ JSEM má od věčnosti potřebu zvyšovat svou vlastní životnost. Uvědomte si, že když hovořím o nějakém JÁ JSEM, tak pro někoho to může znít hodně abstraktně, ale jste to vy sami, takže jestliže vykládám něco o JÁ JSEM a říkám, že to je Bůh Otec, tak hovořím přímo o vás. Vy všichni máte potřebu zvyšovat (zesilovat) svoji vlastní životnost, akorát většina lidí to samozřejmě dělá nevědomky, u většiny lidí se jejich vlastní životnost stupňuje nějakými událostmi, něj. osudem, který z ničeho nic přichází či vstupuje do jejich životů a více méně je popoháněn na jejich životní cestě, ale **člověk by se měl snažit zvyšovat svoji životnost vědomě.**

Řekli jsme si, že toto JÁ JSEM (Bůh Otec) to dělá tím způsobem, že začne opouštět svoji všudypřítomnost a začne se koncentrovat do jednoho ohniska a tímto procesem dochází k tomu, že všudypřítomná Síla se začne zahušťovat a začne se přeměňovat na energii a energie není nic jiného než potřeba tvořit.

Řekli jsme si, že v určitém stupni koncentrace této Síly (v určitém stupni velikosti Energie) dochází k náhlé explozi, čili když dochází k určitému stupni koncentrace, tak dochází k náhlé explozi a toto všudypřítomné JÁ JSEM (Bůh Otec) se skokem přemění na duchovní Slunce, což je Bůh Syn (Bůh Stvořitel – Kristus). A tento Bůh Syn, jak jsme si řekli, je nekonečná Energie, to znamená: nekonečně zkoncentrovaná všudypřítomná Síla, to znamená, že tento Bůh Syn je nekonečná potřeba tvořit. Zapamatujte si, že Život není nic jiného než jeden velký tvůrčí proces. Zde bych jen upřesnil: Je naprosto správné, když řekneme, že všudypřítomné JÁ JSEM tím, že se soustředí do jednoho ohniska, se změní na Boha Syna (Boha Stvořitele), ve kterém je obsažena nekonečná Energie, čili nekonečná potřeba tvořit.

Říkal jsem zde několikrát, že všudypřítomná skutečnost (toto JÁ JSEM) se stahuje do jednoho bodu (ohniska) a otázka zní: Jak toto JÁ JSEM uskutečňuje tuto proměnu Sebe sama na Boha Stvořitele? Jak to dělá? Jak toto JÁ JSEM provádí tento proces, při kterém se stáhne do jednoho ohniska, které je Zdrojem nekonečné Energie? Tento Bůh Otec (toto všudypřítomné JÁ JSEM) proměnu Sebe sama na Boha Stvořitele (na Zdroj nekonečné tvůrčí Energie) provádí tím způsobem (jak to budete provádět i vy) a dělá to tak, že toto vědomí JÁ JSEM (Bůh Otec) začne zaměřovat svou pozornost na Sebe sama. Žádný jiný figl v tom není.

Toto vědomí JÁ JSEM si začne uvědomovat, že je JÁ JSEM. Čím více si JÁ JSEM uvědomuje, že je JÁ JSEM, čili čím více si uvědomuje Sebe sama, tím více dochází k narůstání Energie, to znamená: potřeby tvořit. Čili toto JÁ JSEM to dělá opravdu jednoduchým způsobem, a sice: začne věnovat pozornost tomu, že je JÁ JSEM (začne věnovat pozornost tomu, čím Ono je). Tím více také dochází k uvědomování si ohniska, čili středu, což není nic jiného než srdce. A proč? Protože toto JÁ JSEM je nekonečné, ale současně, kolik je JÁ JSEM ve vesmíru? Ve vesmíru je jenom jedno jediné JÁ JSEM. V celé nekonečnosti neexistují dvě JÁ JSEM, ale pouze jedno jediné JÁ JSEM, čili Bůh Otec. To znamená, že **když si všudypřítomné JÁ JSEM začne čím dál silněji uvědomovat, že Ono (toto JÁ JSEM) je JÁ JSEM, začne si čím dál silněji**

uvědomovat, že je JÁ JSEM (čili Sebe sama), tím více je pocit všudypřítomnosti nahrazován pocitem Jednoty. Dokážete se do toho vcítit?

Znáte to také z vlastního života, když jste někdy psychicky unaveni, tak když se uvolníte a ničemu nevěnujete pozornost, tak najednou „vypnete“. Nemyslíte, asi svou pozornost na nic speciálního nezaměřujete, jenom tuto pozornost naprosto uvolníte a jen relaxujete. Znáte ten pocit? A představte si, že v tomto stavu, když se takto uvolníte a relaxujete, tak kdybyste se zaměřili na to, co v tu chvíli zažíváte, tak byste řekli, že jen tak přebýváte, jen jste. Takže pokud toto JÁ JSEM setrvává jen v tom přebývání, tak toto JÁ JSEM nevytváří vůbec žádnou činnost, Ono opravdu jenom JE v tom stavu JÁ JSEM a tento stav JÁ JSEM je stav všudypřítomnosti. Ale v okamžiku, jestliže tato skutečnost (toto JÁ JSEM, které je všudypřítomné) udělá to, že uchopí svoji pozornost a tuto pozornost zaměří přímo na sebe sama, tak opravdu tento pocit všudypřítomnosti začne být nahrazován pocitem : JÁ JSEM JEDINÝ. A právě ten pocit JÁ JSEM JEDINÝ (toto JÁ JSEM si začne uvědomovat, že On je jediný v celém vesmíru, že jiné JÁ JSEM není), tento pocit jednoty způsobuje ten proces, že toto JÁ JSEM se začíná stahovat do jednoho bodu (ohniska), do jedničky. A to je právě ten proces, při kterém všudypřítomné JÁ JSEM se začne přeměňovat na Boha Syna (Stvořitele, Krista). A to jsem chtěl zdůraznit, že jestliže všudypřítomné JÁ JSEM (které je nekonečné, všudypřítomné) začne zaměřovat pozornost na Sebe sama, tak pocit všudypřítomnosti začíná být nahrazován pocitem Jednoty, protože toto JÁ JSEM je jediné.

Tento proces, kdy všudypřítomné JÁ JSEM (Bůh Otec) se mění na Boha Syna (Krista), se matematicky vyjádří tímto vzorečkem:

$$\begin{array}{ll} \text{Bůh Otec (JÁ JSEM):} & 0 \\ & \text{-----} = \infty \quad (\text{Tvorba}) \\ \text{Bůh Syn (Kristus) – bod:} & 1 \end{array}$$

Matematikové se mnou zuřivě nesouhlasí, ale to je opravdu číselně vyjádřen proces přeměny Boha Otce na Boha Syna a současně proces tvorby.

Tento vzoreček vystihuje, jaký je vztah mezi Bohem Otcem, Bohem Synem a tvorbou.

Dotaz posluchače: Kdybys to obrátil (jedna lomeno nula), myslíš, že by to nevystihovalo to samé, že by to nebylo také správné?

Odpověď J.P.: Kdyby to bylo jedna lomeno nula, to by nebylo správné.

Pokrač. posluchače: Matematicky ale ano.

J.P.: Já ale říkám, že matematikové se mnou nebudou souhlasit. Zde se jedná o to, že všechno (a já to zde stále říkám) má duchovní pozadí. Ať je to číslo, ať je to chemická sloučenina, ať je to zvíře, rostlina, slunce, nebete to fyzikálně-chemicky, to všechno je duchovní skutečnost. Všechno, co vidíte kolem sebe, je

symbol nějaké duchovní skutečnosti. Já vám jenom říkám, že v rámci tohoto procesu, kdy všudypřítomné JÁ JSEM se mění na Boha Stvořitele (Krista), je to jednoduchý proces, kdy nekonečná, všudypřítomná skutečnost se začne stahovat do jednoho bodu a dělá to tím způsobem a budete to dělat i vy, že začnete věnovat pozornost Sobě samotným. A protože toto JÁ JSEM je jediné v celém stvoření (v celém vesmíru), neexistují dvě JÁ JSEM, celý vesmír je naplněn jednou živou Bytostí a když toto JÁ JSEM věnuje pozornost Sobě samému, tak pocit všudypřítomnosti je nahrazován pocitem jednosti nebo-li Jednoty. Jsem jediný v celém vesmíru.

A proč ten vzoreček je, jaký je?

Nula:

Nula představuje JÁ JSEM. Ale rozumějte správně té nule: Ne že JÁ JSEM je nula jako že to je nic, protože JÁ JSEM je v podstatě nejdůležitější skutečnost v celém vesmíru. Nula symbolizuje JÁ JSEM ve stavu, kdy nic nedělá, kdy se žádným (nulovým) způsobem manifestuje, nemyslí, nemá žádné emoce a ani nepracuje se svojí pozorností. To znamená, že toto JÁ JSEM je naprosto reálná skutečnost, která je žádnými smysly nepostihnutelná, myšlenkově je nepostihnutelná, emočně je nepostihnutelná. Proto Židové vždycky varovali: Vy nesmíte Bohu (Jahve; Jsem, kterýž Jsem) dělat žádné obrazy, protože toto JÁ JSEM je ničím nepostihnutelné, toto JÁ JSEM je postihnutelné jenom samotným prožitkem JÁ JSEM, ničím jiným. Toto představuje stav Boha, který se manifestuje nulovým způsobem (žádná myšlenka, žádná emoce, žádná hmota, žádná práce s pozorností, jen je samotné JÁ JSEM), takže rozumějte správně, co nula skutečně vyjadřuje.

Dotaz posluchačky: Takže to je jenom čistá Energie?

Odpověď J.P.: To není Energie, to je Síla. Pokud JÁ JSEM zůstává ve stavu všudypřítomnosti a nic nedělá, tak to je rovnoměrně přítomná (rozložená) Síla v nekonečném prostoru a teď jsem to říkal, že teprve až když toto JÁ JSEM zahájí tento proces a tato všudypřítomná Síla se začne stahovat do jednoho Bodu (do jedničky), tak se mění na Energii. Takže Bůh Otec se zatím žádným způsobem neprojevuje, jenom spočívá ve stavu JÁ JSEM.

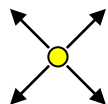
Potom se stáhne do jednoho bodu, čili změni se na duchovní Slunce (Krista) a to je skutečnost, která je jedna:

Jednička:

To je právě to, co říká Bible: Slovo, které bylo na počátku a skrze toto Slovo je vše vytvořeno.

My se zde bavíme o čtyřech důležitých procesech (máme čtyři živly) a nyní znovu zopakují: Až teprve toto zkoncentrované JÁ JSEM do jednoho Bodu je Zdroj veškeré tvorby, jenom JÁ JSEM není Zdroj veškeré tvorby, tato nula (toto JÁ JSEM) se nejdříve stáhne do jednoho Bodu (jedničky) a teprve tehdy se

promění na Boha Stvořitele a teprve tento Bůh Stvořitel začne tvořit a my jsme si řekli, že když máte něj. tvůrčí Zdroj a pokud začne vyzařovat směrem ven, tak nastává separace. Čili proces externalizace (projevování se směrem navenek), což je podstata živlu země, automaticky znamená rozčleňování (separaci).

Lomítko:

Lomeno znázorňuje separaci. Co to je – dělit? Rozčleňovat. Matematická funkce „děleno“ je právě tato separace, jinými slovy: externalizace. To znamená, že zde vidíte změnu stavu, je zde určitá externalizace nebo potřeba této jedničky se externalizovat, protože to je Zdroj tvůrčí Energie - potřeba tvořit a potřeba tvořit znamená: vyzařovat směrem ven, čili externalizovat (rozčleňovat), čili když uvidíte v matematice znaménko „děleno“, tak víte, že nastává proces externalizace a současně rozčleňování.

A zeptám se vás: Co je vnějšek (vnější skutečnost) a co je vnitřek (vnitřní skutečnost), když si vezmete Boha Otce a Boha Syna?

Odpověď posluchače: Myslím, že jednobodovost (jednička) je vnitřní skutečnost a ta nula je vnější skutečnost.

J.P.: Jasně, když jednička je srdce, to znamená, že srdce je vždycky to nejvnitřnější. Takže co je vnitřní, že vždycky dole. To, co je vnější, je nahoře. To, co je vnitřní je dole, to je to, co je více „ukryté“, takže proto je to pod tím lomítkem jakoby ukryté a jinými slovy ti to říká, že tento činitel evokuje a irituje, aby došlo k nějakému projevení se a toto projevení (když Bůh si irituje Boha Otce) je nekonečné, protože Bůh Stvořitel (Kristus) se dokáže projevit nekonečnými podobami, to je nevyčerpatelné, On se může projevit nekonečným množstvím podob a jinými slovy: tato jednička je Zdroj nekonečné Energie, proto se dokáže manifestovat nekonečným způsobem. To jsem neměl ani v plánu vám dnes vysvětlovat, ale toto si zapamatujte, že Bůh Otec je nulovým způsobem projevení a Bůh Syn je Jednota (jednička) a interakce mezi nimi způsobuje nekonečné množství projevů.

Dotaz posluchače: Ve fyzickém, hmotném světě je teorie velkého třesku to samé?

Odpověď J.P.: Ano, ale ta teorie velkého třesku je stejný princip, akorát proběhne už na té fyzické rovině, to je projevení se hmotným způsobem, ale tento proces, o kterém se nyní bavíme, proběhl na duchovní rovině. Ale je to stejný model.

Při určitém stupni (kdy JÁ JSEM si uvědomuje, že JE JÁ JSEM, čili jinými slovy: Někdo si uvědomuje, čím JE) vědomí Jednoty (jedinečnosti) dochází ke zmíněné explozi a JÁ JSEM se skokem přemění na Boha Syna (Stvořitele,

Krista), který je Zdrojem nekonečné Energie, čili který má nekonečnou potřebu tvořit, takže zde docházíme k velice důležitému duchovnímu závěru:

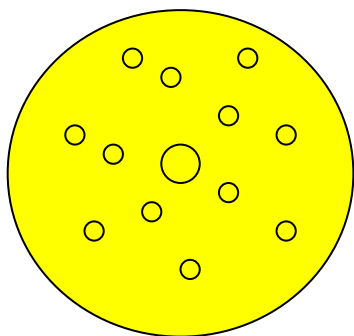
Podle stupně Sebe-vědomí (jakým si živá Bytost uvědomuje Sebe sama) se v Ní aktivuje Energie, to znamená potřeba tvořit. To je velmi důležité.

Živá bytost, která má slabé vědomí Sebe sama (pocitu JÁ JSEM), má málo Energie a malou potřebu být tvůrčí.

Živá bytost, která je hodně Sebe-uvědomělá a má silný pocit JÁ JSEM, má hodně Energie, to znamená silnou potřebu tvořit.

Toto bylo velice důležité upřesnění procesu, kdy Bůh Otec (JÁ JSEM) se přeměňuje na Boha Syna (Boha Stvořitele, Krista).

Dále jsme si řekli, že tento Bůh Syn (Bůh Stvořitel) je duchovní Slunce. Toto duchovní Slunce v sobě obsahuje potencionálně mnoho kristovských Individualit, přičemž jedna z těchto Individualit je nejdůležitější a sice ta, která

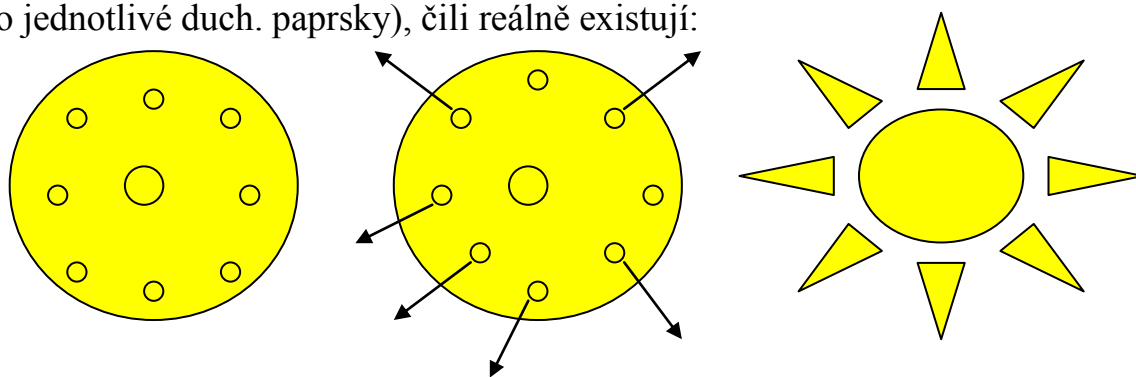
je přímo ve středu tohoto duchovního Slunce. Řekli jsme si, že tato kristovská Individualita, která je přímo ve středu tohoto duch. Slunce, žila v člověku, který se jmenoval Ježíš Kristus. Řekli jsme si, že i když tyto kristovské Individuality, které se nacházejí v tomto duch. Slunci, jsou věčné, přesto jakoby neexistovaly. Proč? I když Slunce v sobě obsahuje nespočetné sluneční

paprsky, dokud není tento paprsek vyzářen ze Slunce směrem ven, tak nikdo o něm neví, pouze Slunce, protože Slunce tento paprsek v sobě obsahuje. Ale pokud není paprsek vyzářen, tak kromě Slunce o něm nikdo neví. To znamená, že dokud tito jednotliví individuální Kristové (Synové Boží) spočívají přímo v tomto duchovním Slunci (v Bohu Stvořiteli, v Kristu), je jejich vědomí jednoty tak extrémně silné, že vůbec nemají pocit, že je více Kristů, ale pouze jeden. Kdybyste nyní zažívali opravdu silný pocit Boha, tak budete zažívat, že v této místnosti je jenom jedna Bytost, sice je zde více těl, ale jen jedna živá Bytost. To znamená, že v tomto stavu, kdy přebývají přímo v tomto duchovním Slunci, nemají pocit, že existuje více živých Bytostí, které mají potřebu tvořit, ale že pouze existuje jedna tvůrčí Bytost, jeden Bůh Stvořitel, jeden Kristus. A co to znamená? Je zde jeden problém. V tomto stavu nemůže dojít k opravdovému zjevování Lásky (tvořivosti). Nemůžete zažívat Lásku, když jste v jednotě, protože Láska má jednu základní vlastnost, že potřebuje být sdílena. Bez možnosti sdílet Lásku nemáte vůbec šanci tu Lásku zažívat. Láska chce být k někomu směřována. Takže abyste mohli sdílet Lásku, potřebujete, aby byly alespoň dvě bytosti, mezi kterými Láska může probíhat. To jsme si vysvětlovali v souvislosti se znamením Býka, kdy jsem říkal, že aby došlo k opravdovému zjevování Lásky, musí být splněny dvě podmínky:

1. Bůh Stvořitel musí mít k dispozici rovnocenného partnera, to je první podmínka, protože vy sice můžete projevit svoji Lásku, když máte doma pejska, je to také určitý stupeň Lásky, ale když budete mít partnera, tak tam ten potenciál pro prožitek Lásky je mnohem větší. Abyste mohli prožívat intenzivní Lásku, tak ať si to uvědomujete nebo neuvědomujete, tak vy nechcete mít někoho, kdo je váš otrok a nechcete někoho, kdo je nad vámi a svým způsobem jste vy jeho otrok. Aby mohlo dojít k prožitku opravdové Lásky, potřebujete rovnocenného partnera, jinak ta Láska může být, ale není již tak intenzivní, takže to samé platí i pro Boha.

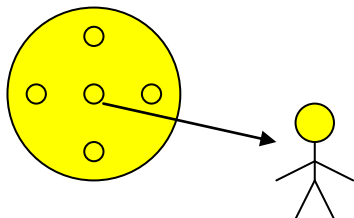
2. Stvoření se musí dostat na stejnou úroveň jako Stvořitel.

Je velký rozdíl mezi tím, když jednotliví individuální Kristové spočívají přímo v duchovním Slunci (to je, jako kdyby nebyli) a mezi tím, když individuální Kristové jsou viditelní (protože vystupují z tohoto duch. Slunce jako jednotlivé duch. paprsky), čili reálně existují:

Na minulém semináři, kdy jsme si vysvětlovali zn. Býka, jsem říkal, že tento jednotlivý paprsek z duch. Slunce (individuální Kristus) se nevyzáří směrem ven, dokud nebude mít k tomu důvod nebo jinými slovy: se o co opřít. Energie nemůže způsobit nějaké účinky, pokud nenarazí na něj. odpor. K čemu by vám byla např. energie vašich nohou, když by vám podlaha nekladla něj. odpor (čili kdyby nebylo tření). Tak byste si vůbec nedávali tuto námahu, abyste tuto energii použili, protože byste moc dobře věděli, že pokud není tření, tak byste stejně nic neušli a to projevení energie by bylo úplně zbytečné, stejně byste nemohli chodit, pokud nedojde ke tření. Každá energie, aby vyvolala účinky, potřebuje odpor. Sluneční paprsek nezačne svítit a ohřívat, pokud nenarazí na něj. překážku. Takže dříve než individuální Kristus vystoupí z duch. Slunce směrem ven, musí se vyvinout prostředek, který bude dělat tomuto jednotlivému paprsku duch. Slunce odpor. Takže když jsem vysvětloval, že nejdříve musí probíhat vývoj určité duše, vývoj určitého vnějšího těla a až se duše a vnější tělo vyvine dostatečně daleko, teprve potom jednotlivý individuální Kristus (tento Syn Boží) vstoupí do takto vyvinuté duše a teprve se stane duší živou (míněno z duch. hlediska). Teprve potom tento paprsek z duch. Slunce má k dispozici prostředek, který mu klade odpor a tak může tento duch. paprsek (individuální Kristus) svítit, to znamená: zjevovat této duši svoji Moudrost a může ji ohřívat, čili předávat této duši svoji Lásku.

Na minulém semináři jsem dále řekl, že teprve když individuální Kristus vstoupil do dostatečně vyvinutého těla a duše, teprve potom vznikly podmínky pro zviditelnění opravdové Lásky (tvořivosti), protože teprve potom byly splněny obě podmínky, o kterých jsme hovořili.

Existencí individuálního Krista získal Bůh Stvořitel rovnocenného partnera a vstupem tohoto individuálního Krista do dostatečně vyvinuté duše a těla se stvoření dostalo na úroveň Stvořitele.

V souvislosti se znamením Býka jsme si řekli, že základní povaha těchto individuálních Kristů (Synů Božích) je stejná jako je povaha Zdroje, ze kterého pocházejí. Co má člověk, ve kterém přebývá tento individuální Kristus, má i Bůh. To znamená, že jejich základní přirozeností je zviditelnovat tvořivost (Lásku). Rovněž jsme si řekli, že zpočátku měli tito Synové Boží neomezené tvůrčí možnosti, že tvořili celé vesmíry, tvořili ze Sebe a skrze Sebe a že k tomu nepotřebovali žádné peníze, ani vnější nástroje, že jim byly podřízené všechny úrovně stvoření, to znamená: mentální, emoční i vnější a řekli jsme si, že teprve někdy později tito Synové Boží tyto své tvůrčí božské možnosti ztratili a sice když jedli ovoce ze zakázaného stromu vědění dobrého a zlého a to jezení v zahradě Eden (jezení ovoce ze stromu poznání či vědění dobrého a zlého) je hlavní téma dnešní přednášky, která se týká znamení Blíženců. Ten strom, který se nacházel v zahradě Eden (v ráji), který měl něj. ovoce vědění dobrého a zlého, je princip právě znamení Blíženců. V tomto bodě jsme se dostali k vlastnímu tématu:

11. krok v pořadí od zn. Lva – Blíženci (mysl + Moudrost):

Víme, že Blíženci jsou vzdušné znamení, víme, že vzduch je mysl a víme, že to je aspekt Moudrosti (v astrologii Blíženci patří mezi pohyblivá znamení, což je to samé jako Moudrost) a tedy spojení vzduchu (mysli) a Moudrosti = Blíženci.

První, na co se musíme ptát je: Proč znamení Blíženců se nachází právě za zn. Býka a proč ne za jiným znamením? Co se nám tím zvěrokruh snaží říct?

Musíme si ještě připomenout jednu důležitou skutečnost, že každý tento Syn Boží pochází z jednoho Zdroje, z tohoto duch. Slunce a sice tento Zdroj je Bůh Stvořitel (Bůh Syn nebo-li Kristus, nebo-li Slovo, které bylo na počátku), ale každý jednotlivý Syn Boží pochází a představuje určitou část (bod), přesněji řečeno určitou součást tohoto duch. Slunce. Jestliže toto duch. Slunce je Bůh Stvořitel, tak každý Syn Boží představuje určitou specifickou individuální kvalitu Boha Stvořitele. Jinými slovy: v každém z vás je kousek Boha Stvořitele,

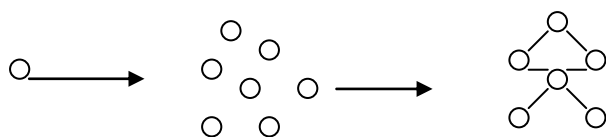
ale protože každý ten dílčí (individuální) Bůh Stvořitel pochází z jiného místa, to znamená, že každý z vás je obdařen speciální tvůrčí schopností, každý má svůj specifický tvůrčí talent. Každý jednotlivý Syn Boží představuje schopnost tvořit (milovat) neopakovatelným, jedinečným způsobem, každý jednotlivý Syn Boží umí milovat a tvořit tak, že už to nedokáže jiný Syn Boží. Každý člověk má proto svůj specifický a neopakovatelný tvůrčí talent, každý člověk má proto vlohy pro něco jiného, to je důležité si uvědomit hned na začátku.

Blíženci jsou vzdušné znamení a my už bychom měli vědět, že živel vzduchu představuje mysl, takže všechny vzdušné znamení, ať jsou to Váhy, Vodnář, Blíženci souvisí s myslí (a málokdo má v tom jasno). Dále víme, že mysl je živé zrcadlo, mysl je schopnost zrcadlit, jinými slovy: schopnost dávat věcem podobu nebo-li tvar. Bez mysli nemůže mít nic nějakou podobu. Proto potřebuje tvůrčí Duch (Kristus, Bůh Stvořitel) mít k dispozici mysl, protože jinak by nikdy nemohl vidět, co vlastně vytvořil, takže můžeme říci, že mysl (duše) jsou oči tvůrčího Ducha a to vám vlastně také čeština krásně odhaluje, když si vezmete tato dvě slova: vidět a vědět, což je velice podobné. Chápete? V angličtině je to totéž slovo: I see. (Vidím a taky chápu, rozumím.) Takže mysl (duše) jsou oči tvůrčího Ducha (Krista, Boha Stvořitele).

A rovněž víme, že aby bylo možné v mysli něco vidět, musí předtím, než něco vstoupí do mysli, proběhnout proces externalizace, kdy něco z jednoty (z Boha Stvořitele) vystoupí směrem ven. A protože při procesu externalizace (když něco začne vyzařovat směrem navenek a je to to samé jako proces rozčleňování, štěpení), což je proces, kdy máte něj. bod (něj. jednotu, něj. Slunce) a začne vyzařovat směrem ven, čili nastoupí proces externalizace, tak zákonitě dochází k rozčleňování této původní jednoty. Takže teprve když se jednotka rozčlení na jednotlivé části, teprve potom mohou tyto jednotlivé částice vstoupit do mysli a teprve potom (v mysli) se ukáže, jaký je mezi těmito jednotlivými částicemi vztah. A teprve vyzrcadlení určitého vztahu v mysli je to samé, jako podoba určité věci. Přemýšlejte o tom. Jestliže máte něj. obraz (podobu) ve své mysli, jinými slovy: jestliže máte něj. myšlenku ve své mysli, tak si všimněte, že to je nalezený vztah nebo určitý vztah mezi něj. dílčími skutečnostmi.

A to je právě to tajemství, proč máme čtyři živly: oheň je jednotka, za ohnivým znaméním ve zvěrokruhu je živel země (externalizace); tedy tím, že jednotka začne vyzařovat směrem ven (externalizovat), dochází současně k procesu rozčlenění na jednotl. dílčí částice a teprve, když tyto částice vstoupí

do mysli, tak až teprve když najdete mezi těmi částicemi vztah, tak získáte podobu.

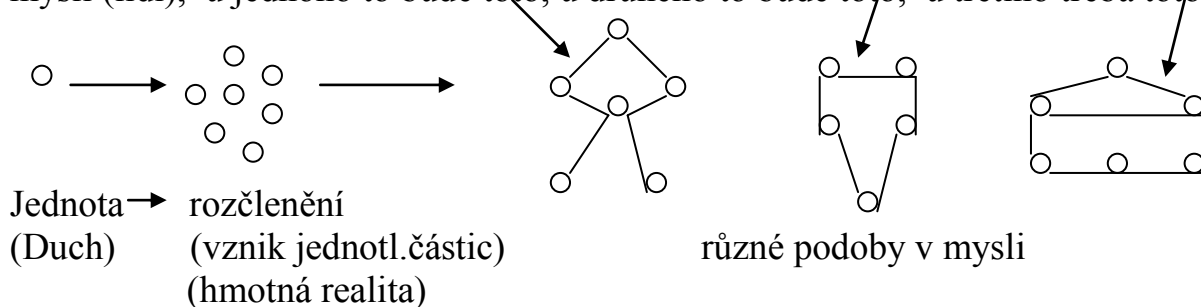

jednota rozčlenění vztah mezi částicemi

A teprve vyzrcadlení určitého vztahu v mysli je to samé jako podoba určité věci. A to je na všech rovinách v mysli.

Jaký je rozdíl mezi traktorem? Vaše mysl zde nic nemůže říct. Když jste ve stavu jednoty, tak tam mysl nemá co dělat, ale jaký je rozdíl mezi Sluncem a Měsícem, to znamená, že když dáte otázku: Jaký je rozdíl mezi Sluncem a Měsícem, tak mysl řekne, že rozdíl je takový a takový a nalezne něj. vztah a už to má nějakou podobu. V jednotě nemůže být v mysli nic vidět, protože v jednotě nemůže existovat nějaká myšlenka, čili určitý myšlenkový obraz. Teprve když se jednota rozčlení, rozštěpí na jednotlivé části, teprve potom se v mysli může objevit, jaké jsou vztahy mezi těmito částmi a vzniká myšlenka, čili určitý myšlenkový obraz. To jsou takové praktické věci, které by měl člověk mít neustále na zřeteli. Zapamatujme si: **Mysl vždy souvisí se vztahy. Mysl vždy vyobrazuje vztahy mezi různými částmi, které byly vyzářeny z jednoty. Myšlenka je obraz v mysli a tento obraz v mysli je vyzrcadlením určitého vztahu nebo vztahů.** V jednotě nemůže existovat myšlenka a mysl je v podstatě zbytečná. Další důležitá věc: **Nikdy člověk nevidí skutečnosti takové, jaké jsou, ale vždy vidí pouze obrazy ve své mysli, které se snaží tyto skutečnosti vyvolat.** To si zapamatujte.

Jednota (tvůrčí Duch) začne vyzařovat směrem ven a začne docházet ke vzniku jednotlivých dílčích částic, vzniká hmotná realita. Když došlo k externalizaci, teprve tehdy přichází ke slovu mysl a všimněte si: To, co bylo vyzářeno z Ducha (externalizováno) a tedy projevono směrem navenek, to je hmota, ale bude třeba deset myslí (10 lidí) a když to vstoupí do těchto deseti myslí (lidí), u jednoho to bude toto, u druhého to bude toto, u třetího třeba toto,

Jakou tato jedna skutečnost získá podobu, to je otázka, to záleží na úrovni dané mysli. Chtěl jsem vám říct tuto důležitou věc: Nikdy člověk nevidí skutečnosti takové, jaké jsou, ale vždy vidí pouze obrazy ve své mysli, které se snaží tyto skutečnosti vyvolat. **Podle toho, jakou máte kvalitu vaší mysli, podle toho něco vidíte ve své mysli. Každý člověk vidí skutečnosti úplně jinak, i když ta hmota je stejná. Takže ten, kdo umí ovládat mysl člověka, má tohoto člověka ve své moci a určuje mu realitu jeho života.**

Dnešní přednáška je trochu více naplněna informacemi než obvykle. Je důležité, abyste pochopili, co to ta mysl vůbec je, že to je vlastně složka živé bytosti, která vám umožňuje, že něco vůbec vidíte.

V předcházejících seminářích, kdy jsme probírali Váhy, Vodnáře, jsme si řekli, že:

Znamení Váhy nám umožňují, že v mysli vůbec něco existuje. Znamení Váhy zrcadlí, vyobrazuje vztah nebo vztahy mezi existencí jednotlivých částí. Znamení Váhy tedy zrcadlí Bytí, nebo-li Vůli.

Znamení Vodnáře nám umožňuje pracovat s tím, co v mysli máme, čili zn. Vodnáře nám umožňuje přemýšlet, to znamená, že zn. Vodnáře zrcadlí, vyobrazuje vztah či vztahy mezi tvořivostí (Láskou) jednotlivých částí. Znamení Vodnáře tedy zrcadlí Lásku.

Znamení Blíženců, o kterém hovoříme dnes, nám umožňuje rozumět tomu, co máme ve své mysli. Znamení Blíženců nám umožňuje spatřovat Moudrost toho, co máme ve své mysli. Znamení Blíženců zrcadlí, vyobrazuje vztah či vztahy mezi Moudrostí jednotlivých částí, tedy zn. Blíženců zrcadlí (vyobrazuje) Moudrost.

Všechny tři vzdušná znamení (Váhy, Vodnář, Blíženci) se týkají mysli, přičemž Váhy nám umožňují, že vůbec něco ve své mysli máme, Vodnář nám umožňuje s tím, co máme ve své mysli, pracovat (přemýšlet o tom). Ale Blíženci nám umožňují tomu, co v naší mysli máme, rozumět, můžeme spatřovat, v čem je Moudrost toho, co ve své mysli máme.

Nyní se dostáváme k důležitému momentu:

Intelekt:

Můžeme říci, že zn. Blíženců představuje to, co nazýváme intelekt. Zamýšlel se někdo z vás, co je to intelekt?

Na 8. semináři jsem definoval, co je to Láska, co je to Moudrost a co je to Vůle. Na tomto 8. semináři jsem definoval Moudrost takto: Moudrost je intelligence, která chápe a rozumí Lásce. Čili Moudrost je intelligence, která ví, co je příčinou Lásky. Moudrost je intelligence, která zná způsoby (cesty), jak Lásku naplnit a současně jak Lásku zvětšit. To je třeba si uvědomit.

Každé Jedno (Bůh) musí mít 3 aspekty (Lásku, Moudrost a Vůli), a když jsme si definovali v 8. semináři, co to je Láska, Moudrost a Vůle, a kdybychom si to rozebírali dopodrobna, tak zjistíme, že **Láska, Moudrost a Vůle jsou tři podoby Lásky. Všechno je Láska. Moudrost je speciální způsob Lásky a Vůle je také speciální způsob Lásky. To všechno je Láska.**

Když chci definovat, co to je intelekt, tak to je tato kombinace těchto dvou slov: mysl + Moudrost. První, co jsme si řekli, je, že jsme si připomněli, co to je Moudrost. Moudrost je intelligence, která chápe a rozumí Lásce. To je nutno si uvědomit. A protože znamení Blíženců souvisí s Moudrostí, musí se tato definice vztahovat i na ni. Blíženci = mysl + Moudrost. Takže s Blíženci se pojí

ještě i mysl a mysl je schopnost zrcadlit vztahy. A nyní si to poskládejte a dostanete definici intelektu. Moudrost je intelligence, která rozumí Lásce a mysl je funkce či schopnost zrcadlit vztahy. Takže k této definici Moudrosti musíme ještě přidat slovo - vztahy. Můžeme definovat intelekt takto:

Intelekt je intelligence, která chápe a rozumí Lásce ve vztazích.

Intelekt je intelligence, která ví, co je příčinou Lásky ve vztazích.

Intelekt je intelligence, která zná způsoby (cesty), jak Lásku naplnit a současně jak Lásku ještě zvětšit ve vztazích.

Takže vidíte, jak je to těžké – být inteligentní. Zjednodušeně řečeno:

Intelekt je schopnost vidět (vědět), v čem spočívá Moudrost určitého vztahu.

A když si uvědomíme definici Moudrosti, tak:

Intelekt je schopnost vědět, jak vytvořit nebo uspořádat určitý vztah tak, aby výsledná Láska nebo-li tvořivost tohoto vztahu byla větší, než je Láska nebo-li tvořivost jednotlivých účastníků tohoto vztahu.

To znamená, že známkou slabého intelektu je to, když někdo jednotlivé části uspořádá do takového vztahu, že výsledná Láska (tvořivost) tohoto vztahu je nižší, než je Láska (tvořivost) jednotlivých účastníků tohoto vztahu. Když si toto nyní uvědomíme, co to znamená intelekt a podíváme se na systém, nebo společnost, ve které žijeme, tak je jasné, že je to systém s velice malým intelektem. Protože zde je nějaký vztah, něj. systém, do tohoto systému v tomto vztahu je zahrnuto deset milionů něj. jednotlivých částic. Kdyby měl někdo velký intelekt, tak těch deset milionů částí uspořádá do takových vztahů, aby výsledná Láska (tvořivost) tohoto vztahu byla mnohem vyšší, než je Láska (tvořivost) jednotlivých účastníků tohoto vztahu. Ale my vidíme přesný opak. Každý účastník tohoto systému tohoto vztahu pro ten vztah neudělá vůbec nic, ale každý o to více pracuje a miluje doma a řeší jenom své soukromé zájmy. A to je právě ten důvod, proč Blíženec nemůže být nikde jinde než za Býkem. Protože co je princip Býka? Zviditelňování Lásky. Ale kdo tady zviditelňuje, jednotlivec nebo skupina? Jednotlivec. Dnes jsem vám říkal, že každý ten individuální Kristus je jeden vyzářený paprsek a každý ten individuální Kristus nebo-li ta duchovní Individualita v člověku má specifický tvůrčí talent. Nikdo nemá stejný tvůrčí talent s jiným člověkem, každý má svůj specifický tvůrčí talent a v Býku tento tvůrčí talent projevujete (zviditelňujete). Ale protože je to pořád jeden a tentýž princip, že Bůh (Život) má potřebu zintenzivňovat čím dál více Sám sebe, první krok toho zintenzivnění je, že všudypřítomné JÁ JSEM se stáhne do jednoho Bodu, čili zintenzifikuje sebe samo a změní se na Boha

Stvořitele čili na Lásku, potom tento Kristus začne vyzařovat jednotlivé paprsky a každý ten paprsek je jednotlivý specifický tvůrčí talent a jak to chcete zintenzivnit dalším krokem? To je právě ta definice intelektu. Každý je obdařen specifickou Láskou, kterou zviditelňuje a potom přichází na řadu intelekt, který se snaží mezi těmito jednotlivými částicemi, které vyzařují Lásku, vytvořit takové vztahy, aby ta výsledná Láska byla mnohem vyšší než je ta Láska toho jednotlivého účastníka tohoto vztahu. Rozumíme si? Je zde někdo (jednotlivec), který vyzařuje svoji specifickou Lásku, svoji individuální tvořivost, svůj individuální talent. Ale když já budu vyzařovat Lásku a ke mně přijde někdo, který taky může vyzařovat Lásku a když to dáme spolu dohromady, tak té Lásky může být více.

Pozn. posluchače: Víc než je prostý součet těch dvou.

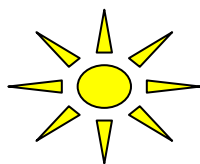
J.P.: Ano.

Proto jsem vám dal tu definici intelektu. Je to schopnost vědět, jak uspořádat vztahy, aby výsledná Láska (tvořivost) tohoto vztahu byla větší než je Láska a tvořivost jednotlivých účastníků tohoto vztahu. A proto vám říkám, že když se podíváme na společnost a svět, ve kterém žijete, tak tento systém nemá intelekt, protože místo, aby využil 10 milionů tvůrčích talentů a vytvořil mezi nimi takové vztahy, aby to dohromady dalo úžasnou explozi tvořivosti, tak on ty vztahy uspořádává tak, že výsledná tvořivost je nižší než tvořivost těch jednotlivých účastníků. Člověk cítí ve společnosti nevraživost, závist, podkopávání lidem jejich Lásky. Protože kdo je dnes tvůrčí? Kdo má skutečně tvůrčí práci? Kdo se chodí do práce realizovat, kdo chodí do práce s radostí? Většina lidí chodí do práce jen kvůli peněz a berou to jen jako otroctví a povinnost, to není žádná tvořivost, žádná Láska. Když si nyní uvědomíme, co to znamená intelekt a podíváme se na systém nebo společnost, ve které žijeme, tak je jasné, že je to systém s velice malým intelektem, protože jednotliví účastníci tohoto systému tohoto vztahu projevují větší Lásku a tvořivost ve svém soukromí než ve společnosti, tedy v určitém světě vztahů. Je vám taky z toho smutno, že? Tento systém, tato společnost nutí jednotlivé účastníky tohoto vztahu tohoto systému k tomu, aby výsledná Láska (tvořivost) tohoto vztahu byla nižší než je Láska (tvořivost) jednotlivých účastníků tohoto vztahu tohoto systému. To dokazuje, že tato společnost má nízký intelekt, přesněji řečeno: má satanský intelekt, protože satan je činitel, který se snaží potlačovat a bojovat proti Lásce, což je Bůh. Takže hned vidíte a můžete vědět, že jestliže někdo vytvoří takový vztah, který potlačuje Lásku, že to je satanský intelekt. Takže doufám, že už budeme vědět, že intelekt je schopnost vědět a znát, jak pomoci vztahu může dojít k tomu, že výsledná Láska (tvořivost) bude větší než je Láska (tvořivost) jednotlivých účastníků tohoto vztahu.

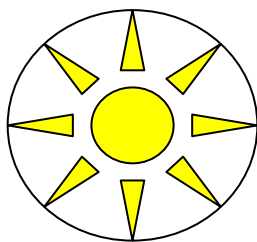
A tato definice je základním momentem, proč došlo k odchodu Adama a Evy z ráje.

Když jsme si tak pěkně vysvětlili, co to je intelekt, tak se ještě vrátím k myslí a řekneme si, co to vlastně mysl je: Mysl je schopnost zrcadlit a dávat podobu věcem, myšlenkám, čemukoliv. Ještě si řekneme ten proces, o kterém jsem hovořil hned z počátku: Abychom pochopili, co to vlastně mysl je a jak vzniká, musíme začít od začátku:

1. Existuje všudypřítomné a věčné JÁ JSEM (Bůh Otec).
2. Toto JÁ JSEM začne věnovat svou pozornost Sobě samému, začne docházet k nárůstu Energie a toto JÁ JSEM se začne stahovat do jednoho ohniska.
3. V určitém stupni stažení se do ohniska, v určitém stupni věnování se Sobě samému, čili v určitém stupni koncentrace Síly (v určité velikosti Energie) JÁ JSEM exploduje a změní se na Boha Syna (Krista), což je Zdroj nekonečné tvůrčí Energie, čili potřeby tvořit.
4. Toto duchovní Slunce, které je nekonečně horké a světlé, začne ze Sebe vyzařovat energii. Čili Bůh Stvořitel (Kristus) začne ze Sebe vyzařovat energii.

5. Čím více se tato Energie vzdaluje od svého Zdroje, tím více chladne a stává se méně pohyblivá. V určité vzdálenosti od tohoto tvůrčího ohniska tato Energie zchladne natolik, že se stane skoro nehybnou. Čili v určité vzdálenosti od tohoto horkého ohniska tato Energie, která je vyzařována, zchladne natolik, že se stane skoro nehybnou. Tím dojde k tomu, že vznikne hranice -

duchovní vrstva, která začne bránit dalšímu pohybu směrem dále od tvůrčího zdroje. Takže když začnou přicházet další vyzářené Energie od tvůrčího Zdroje (od Krista), narazí na tuto vrstvu a zastaví se, protože dál už je tato vrstva nepustí, protože tím, že je sama nehybná, tak brání dalšímu pohybu. Ale nárazem těchto tvůrčích energií na tuto hraniční vrstvu jí odevzdají svou energii a to způsobí, že tato nehybná a studená vrstva se rozkmitá a začnou se na ní zrcadlit různé obrazy. Pro lepší představu: Je to to samé, jako když hodíte kámen, který letí vzduchem a který, teprve až dopadne na vodní hladinu (čili to je taková mezní, limitní vrstva), se na ní začnou vytvářet různé obrazce (kruhy). Nebo když se v atmosféře vytvoří vrstva nehybného vzduchu, začne docházet k tomu, že se na této vrstvě začnou zrcadlit různé obrazy ze země (dojde k fata morgáně). Ale tam je ta podmínka, že vy tu fata morgánu neuvídíte, dokud tam není ta mezní vrstva (vrstva nehybného vzduchu). Kdyby ten vzduch kmital a pohyboval se, tak nemá schopnost zrcadlit. Nebo když z promítačky vystupuje světlo, teprve, když narazí na neprostupnou vrstvu, dojde k vidění obrazu (když dojde na plátno).

Z toho vyplývá důležitý duchovní poznatek: **Mysl je stejné podstaty, jako tvůrčí Duch (Kristus). Ale je to tvůrčí Duch, vyzářený tak daleko od svého**

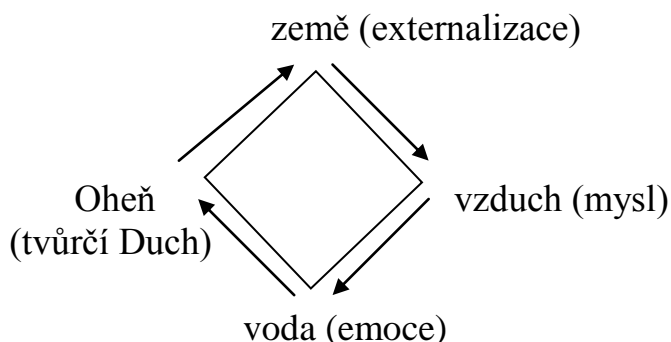
Zdroje, že zchladnul (znehyněl), že brání dalšímu pohybu, ale tím získal schopnost zrcadlit. Takže pozor: Ne hmota, ne tělo je to nejvzdálenější od tvůrčího Ducha (od Krista), ale mysl. To je důležité. To je ta mezní vrstva a hmota je někde mezi myslí a tvůrčím Duchem. Je to jasné nebo ne?

Odpověď posluchače: Moc ne.

J.P.: Říkal jsem, že máš Zdroj, který začne ze Sebe vyzařovat směrem ven Energie. V určité vzdálenosti od toho Zdroje tato Energie, která vychází z horkého Zdroje, zchladne, jak zchladne, tak se začne čím dál méně pohybovat, až nakonec znehyní tak, že začne bránit dalšímu pohybu a teprve tím, že znehyní, tak má možnost jako ta vrstva v atmosféře, dělat fata morgánu, tak získá schopnost zrcadlit. To znamená, že když potom vznikne tato hraniční vrstva, která má schopnost zrcadlit, tak když na ni něco dopadne, tak jí rozkmitá a vytváří se zde nějaký obraz. Takže hmota je něco, co se nachází mezi Duchem a mezi myslí. A tím, jak hmota dopadne na mysl, tak teprve získává podobu. Takže ne hmota, ne tělo jsou nejvzdálenější od tvůrčího Ducha (od Krista), ale mysl. A důkazem toho je, že člověk může přemýšlet o svém těle. Když přemýšlíte o svém těle, tak je tělo mimo vaši mysl nebo obsahem vaší mysli? Obsahem. Tím je to jasné, ne? Když přemýšlíte o svém těle, tak vaše tělo je obsahem vaší mysli. A když je tělo obsahem vaší mysli, to znamená, že tělo je v mysli a ne naopak. Tělo je obsahem mysli. Mysl nemůže být obsahem těla. Mysl může přemýšlet o těle, ale tělo nemůže přemýšlet o mysli. Z toho vyplývá důležitý poznatek:

Tím, že mysl může přemýšlet o těle a tím se tělo stane obsahem mysli, je dokázáno, že člověk nemůže být hmotným tělem.

Tělo nemůže o sobě přemýšlet. O těle může přemýšlet mysl. Když je tělo obsahem vaší mysli, to znamená, že tělo je v mysli a ne naopak. Tělo je obsahem mysli, mysl nemůže být obsahem těla. A nyní udělám poznámku: Mysl může být obsahem těla pouze zprostředkovaně a sice takovýmto způsobem: Vzpomeňme si, když jsme se učili vztah mezi čtyřmi živly:

To říkám jenom z prostého důvodu, abych vás trochu přinutil myslet. Začal jsem tím, že to je vlastně paradox a už právě tento obrázek vám to vysvětluje, podívejte se: Oheň je tvůrčí Duch, nahoře je hmota (něco externalizovaného) a naproti Duchu je mysl, takže vidíte už na tomto obrázku, že mysl má největší

vzdálenost od Ducha. Tento obrázek vám to naznačuje. A důkazem toho je, že mysl je hmotnější než hmota, čili více navenek, důkazem toho je, že vy můžete přemýšlet o těle a když přemýšlíte o těle, tak je jasné, že tělo je obsahem vaší mysli, že ta mysl ho musí překračovat.

Dotaz posluchače: Není mi jasné, co bylo dřív, duše nebo tělo?

J.P.: To si nyní řekneme.

Takže říkám, že tělo je obsahem mysli, takže mysl nemůže být obsahem těla. A teď chci vysvětlit, že sice může, ale zprostředkovaně. Řekli jsme si, že mysl, když začne zrcadlit něj. obrazy, tak vytváří emoce. Emoce nutí Ducha, protože na základě emocí dostává tvůrčí Duch zpětnou vazbu a to Ho nutí vyzařovat buď původní Energie anebo už energie jiného druhu. Čili emoce nutí tvůrčího Ducha vyzařovat určitou Energii, čili určitou hmotu a to v sobě obsahuje určitý druh myšlení a určitý druh emocí. Podívejte se: Tvůrčí Duch vyzáří něj. hmotu (něj. Energii). Teprve, když tato hmota vstoupí do vaší mysli, tam získává nějakou podobu. Důkaz je jednoduchý. Když zde před tabulí postavím jednu krasavici a deset chlapů, tak každý bude říkat o ní něco jiného. Jeden řekne: Jé, ta je pěkná, druhý řekne, že se mu nelíbí, tak čím to je dáno? V každé té mysli její tělo bude mít úplně jinou podobu. Proto jsem vám říkal, že nikdo nevidí realitu takovou, jaká je, ale vidí pouze obrazy ve své vlastní mysli a to je pro něho realita. Takže je zde nějaké tělo, které vstoupí do mysli, získá to něj. myšlenkový obraz, samozřejmě, že každý myšlenkový obraz ve vás vyvolává něj. emoce a tato emoce přinutí tvůrčího Ducha vyzařovat buď to samé, anebo úplně něco jiného. Takže v tom těle samozřejmě ta mysl je obsažena, ale zprostředkovaně, protože určitá myšlenková podoba vlastně vyvolává určité emoce a emoce přinutí tvůrčího Ducha buď vyzařovat to samé anebo úplně něco jiného. Takže zamyslete se nad tím. Mysl může přemýšlet o těle, tělo nemůže přemýšlet o mysli a z toho vyplývá důležitý poznatek: Tím, že mysl může přemýšlet o těle a tím se stane toto tělo obsahem mysli, je dokázáno, že člověk nemůže být hmotným tělem. Protože kdyby byl hmotným tělem, tak by nemohl přemýšlet o svém těle a už vůbec ne o své mysli, protože mysl může přemýšlet pouze o nějakém objektu, který je v ní obsažen. Kdyby byl člověk přímo tělem (objektem), tak nemůže o sobě přemýšlet. O objektu může přemýšlet pouze určitý subjekt. Držte se této poučky: Můžu přemýšlet o těle? Můžu. Když přemýšlím o svém těle, tak tělo je v mé mysli a to je důkaz, že mysl tělo překračuje a navíc to je důkaz, že nemůžu být tělem, když jsme schopni o těle přemýšlet. Subjektem v člověku je Duch. Pro Ducha je objektem mysl, emoce a vnější tělo, Duch jakožto subjekt může přemýšlet pouze o objektu, ale pouze skrze svoji mysl, čili Duch nemůže o sobě přemýšlet, Duch pouze může být Sám sebou. O Duchu může přemýšlet pouze mysl, protože vůči mysli je Duch objekt. Takže to je jeden z důvodů, proč Duch potřebuje mysl (duši), protože teprve skrze mysl může Duch přemýšlet sám o sobě a tím poznává, kým je a jaký je. Takže mysl může přemýšlet jak o Duchu, tak o těle a to dokazuje, že mysl není

ani tělo, ani Duch a že člověk jako takový je mysl, čili duše. Ted' si však musíme říci, že není mysl jako mysl.

Na samém počátku své tvorby z Boha Stvořitele (z Krista) vystoupil nejvyšší Syn Boží (individuální Kristus), který se jmenoval Lucifer. Lucifer byl nejvyšším spolupracovníkem Boha Stvořitele a společně tvořili celé vesmíry. Ovšem v průběhu této tvorby začal Lucifer špatně myslet, to znamená, že se začal domnívat, že může být větší než samotný Bůh Stvořitel.

Izaiáš, kap. 14, verš 12-15:

Jakž jsi spadl s nebe, ó, světloňosi v jitře vycházející? Poražen jsi na zem, ještěs zemdlíval národy.

Však jsi ty říkával v srdci svém: Vstoupím do nebe, nad hvězdy Boha silného vyvýším stolicí svou, a posadím se na hoře shromáždění ke straně půlnoční.

Vstoupím nad výsosti oblaku, budu rovný Nejvyššímu.

Ty pak svržen jsi do pekla, pryč na stranu do jámy.

V Bibli je takový symbolický obraz, že zde takový duch existoval a že se snažil dostat (povýšit) až nad samého Boha a že byl potom sražen dolů.

To znamená, že když Lucifer (jeden z tvůrčích Duchů) začal špatně myslet, jako následek špatného myšlení byly negativní emoce. Špatné cítění Lucifera způsobilo, že se zpočátku pozitivní tvůrčí Duch začal proměňovat na negativního tvůrčího Ducha, který začal ze sebe vyzařovat směrem ven negativní tvůrčí energie. On (zpočátku pozitivní tvůrčí Duch) se na základě negativních emocí začal přeměňovat na negativního tvůrčího ducha, to znamená, že z Lucifera se stal satan. Pozitivní tvůrčí Duch byl Lucifer a když se potom přeměnil na negativního tvůrčího ducha, stal se z něho satan, který začal potom vyzařovat ven negativní tvůrčí energii, která se stejným procesem, jak jsem dneska už vysvětloval (u mysli) v určité vzdálenosti od svého tvůrčího zdroje (od satana) dostatečně zchladla, znehybněla a tím vznikla okrajová vrstva, která měla schopnost zrcadlit, čili vznikla mysl, ale úplně jiná mysl, než byla ta původní. On vlastně tím, že začal blbě myslet, začal cítit negativní emoce, nenávisť vůči Bohu anebo že je víc než Bůh atd., tím se změnil na negativního tvůrčího ducha, začal tím pádem vyzařovat negativní energie a když jsme si dnes vysvětlovali vznik mysli, tak tato negativní energie taky zase od určité vzdálenosti (od svého tvůrčího centra) zchladla a vznikla tam mezní vrstva, která měla schopnost zrcadlit (vznikla mysl). Ovšem tato satanská mysl tím, že vznikla z vyzařování negativního tvůrčího ducha, získala takovou přirozenost, že všechno začala zrcadlit převráceně, než jak jsou skutečnosti zrcadlené v mysli, která je vyzařována z pozitivního tvůrčího Ducha (z Krista). To bylo specifické na této satanské mysli, že ona taky měla schopnost zrcadlit, každá mysl má schopnost zrcadlit, ale ta satanská mysl zrcadlila všechno naopak

(obráceně), než jak to zrcadlí mysl, která je vyzářena z Krista. To znamená, že duše, která se rodí do tohoto světa, který je vytvořen z vyzařování satana, získávají mysl, která má tendenci všechno zobrazovat obráceně. Nyní to neberte osobně, když budu rýpat do žen. Důkazem jsou některé pozemské ženy, jak už víme, muž symbolizuje Ducha a žena mysl (duši) a právě většina pozemských žen zobrazuje, že to, co je nejméně pravdivé, tak si toho nesmírně váží a co je nejcenější před Bohem, to je pro ně bezcenné. Co vnímá většina pozemských žen jako nejcenější? Fyzické tělo a hlavně ženské fyzické tělo. Žena si myslí, že když muži nabízí své tělo, že mu nabízí to nejcenější, co existuje. Duch je pro ni méně než nic. Takže tolik o podstatě mysli.

Dotaz posluchače: Asi mi něco uniklo, nebo jsem se dobře nesoustředil. Satanská mysl a ta božská mysl, ony nějak splývají nebo se vyskytují v určitém poměru v každém z nás, nebo jak to je?

Odpověď J.P.: A co naše dvě mysli, prostupují se nebo splývají nebo jak je to, jsou oddělené od sebe?

Odp. posluchače: Prostupují se.

J.P.: Všechno se prostupuje. Tady je asi 10 myslí a jsou oddělené, nebo prostoupené? Jsou prostoupené. Kdyby nebyly prostoupené, tak se nemají možnost ani ovlivňovat, že. Ty si myslíš, že nebe je někde a peklo je někde jinde? To je na stejném místě, jsou prostoupené, peklo nevnímá nebe, ale nebe vnímá peklo, protože to, co je jemnější, může prostoupit i to hrubší, ale to hrubší do jemnějšího nevnikne.

Vraťme se zpět ke znamení Blíženců. Definovali jsme si intelekt jako schopnost vědět, jak uspořádat vztahy mezi jednotlivými částmi, aby došlo k výslednému projevování Lásky (tvořivosti), která bude větší než je Láska (tvořivost) jednotlivých účastníků tohoto vztahu a tato definice je velice důležitá. Když jsem vysvětloval, že když se dostatečně vyvinuly duše a těla, začali do nich vstupovat jednotliví Synové Boží (individuální Kristové), a tady je velice důležité si uvědomit, že lidské bytosti, které takto vznikly, nevznikly a nežili na planetě Zemi. To je důležité. Oni nežili na planetě Zemi, na které žijeme dnes my. Tato planeta, kde žili tyto lidské bytosti, se nacházela ve vesmíru, který byl vytvořen z Energií, vyzařovaných z pozitivního tvůrčího Ducha (Boha Stvořitele, Krista). Proto v tomto světě bylo vše pozitivní a takové, jak má být. Proto jsem vysvětloval, když jsem hovořil o znamení Býka, že tito Synové Boží měli neomezené tvůrčí možnosti a že ovládali všechny úrovně stvoření, to znamená: mentální, emoční i vnější (hmotnou). To byl stav, kdy lidé žili v zahradě Eden. Ať si někdo nemyslí, že ráj (zahrada Eden) existovala zde, na planetě Zemi. Nyní dávejme dobrý pozor. Definovali jsme si intelekt jako schopnost vědět, jak vytvořit nebo uspořádat vztahy, aby došlo k větší Lásce než je Láska jednotlivých účastníků tohoto vztahu. Když je někdo sám a cítí Lásku, tak Láska má základní potřebu, aby byla sdílena. To je důvod, proč Bůh

potřeboval tvořit. Potřeboval jiné bytosti, se kterými by mohl sdílet svou Lásku. Vzpomeňte si, když jsem citoval Bibli, kde se popisuje stvoření člověka:

1. kniha Mojžíšova, kap. 1, verš 27:

I stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil jej (ne „je“, jak je v Bibli, ale „jej“).

To je velice důležitá skutečnost. To znamená, že první lidé měli svého Ducha a svou duši v naprosté jednotě. Víme, že muž symbolizuje Ducha v člověku a žena je lidská mysl. Takže když tito lidi byli stvořeni, tak „muže a ženu stvořil jej“, to znamená, že tito první lidé, kteří žili v zahradě Eden (nebo-li v jiném vesmíru, než dnes žijeme), tak měli Ducha a mysl v jednotě. Co to znamená? Tito první lidé byli naprosto božské Bytosti, protože v jejich duších (myslích) bylo obsaženo přesně věrně to, co bylo v jejich Duchu, čili v Bohu. To znamená, že v těchto lidech myslel přímo Bůh sám. Všimněte si tohoto zvláštního stavu. Existovala spousta lidských bytostí, ale v těchto lidech myslel jeden jediný Bůh. Takže i když existovalo hodně lidských bytostí, tím, že v jejich myslích (duších) přebýval jeden jediný Bůh, bylo pořád velice silné vědomí Jednoty. Už chápete, proč je odchod z ráje v souvislosti s Blíženci? Vědět, jak vytvořit takové vztahy, aby došlo k větší Lásce, než je Láska jednotlivých účastníků tohoto vztahu. Takže bylo pořád velice silné vědomí Jednoty a v tomto stavu nemůže být Láska plně sdílena, protože Láska potřebuje vztah dvou živých bytostí. Proto muselo dojít k procesu, aby se vztah dvou živých bytostí vytvořil. Ještě v době, kdy tito první lidé, čili symbolicky „Adam“, přebývali v zahradě Eden, tedy v pozitivním stvoření, došlo k tomu, co uvádí První kniha Mojžíšova, kap.2., verš 21-24:

Protož uvedl Hospodin Bůh tvrdý sen na Adama, i usnul; a vyňal jedno z žeber jeho, a jeho místo vyplnil tělem.

A z toho žebra, kteréž vyňal z Adama, vzdělal Hospodin Bůh ženu, a přivedl ji k Adamovi.

I řekl Adam: Ted' tato jest kost z kostí mých a tělo z těla mého; tato slouží bude mužatka, nebo z muže vzata jest.

Z té příčiny opustí muž otce svého i matku svou, a přidržeti se bude manželky své, i budou v jedno tělo.

Toto je jedna z nejdůležitějších pasáží z Bible. Co to znamená?

Uvedl Hospodin Bůh tvrdý sen na Adama: Uvědomte si, že tito Synové Boží v lidském těle měli muže i ženu v jednotě, to znamená, že plně ve svém vědomí i ve své mysli obsahovali své Božství. Žena je mysl, Duch je muž, čili když je tam „jej“, tak duše a Duch byly v Jednotě. Takže v té mysli se Bůh zrcadlil naplno, ale pořád bylo silné vědomí Jednoty. To znamená, že plně ve svém vědomí a ve své mysli obsahovali své Božství. Proto měli neomezené tvůrčí

možnosti, ovšem Bůh potřeboval vytvořit plnohodnotný vztah dvou živých bytostí, byly sice různé bytosti, ale vědomí Jednoty bylo velmi silné, takže oni se vnímali, že jsou pořád jedna Bytost. Takže Bůh udělal takovou věc: Zaměřil pozornost těchto Synů Božích pouze určitým směrem.

První kniha Mojžíšova, 2.kap., verš 18:

Řekl byl také Hospodin Bůh: Není dobré člověku býti samotnému; učiním jemu pomoc, kteráž by jeho roveň byla.

A tady si, prosím, všimněte, že Bůh na základě tohoto verše připravuje určitou změnu v těchto Božích lidech, když tam píše, že není dobré býti člověku samému, učiním jemu pomoc, kteráž by jeho roveň byla. Zde už vidíte, že On už začíná špekulovat o nějaké změně. Ale je zajímavé, že ne ihned přivádí na Adama tvrdý sen. On už říká, že člověk je sám a že to není dobré a že by mu měl přivést nějakou pomoc, ale ne hned uvádí tvrdý sen na Adama, aby z něho vyňal žebro. On ještě udělá něco předtím. On nejdříve udělá ještě něco jiného, jak to popisuje následující dva verše 19,20:

Nebo když byl učinil Hospodin Bůh ze země všelikou zvěř polní, i všecko ptactvo nebeské, přivedl je k Adamovi, aby pohleděl, jaké by jméno kterému dāti měl; a jak by koli nazval Adam kterou duši živou, tak aby jmenována byla.

I dal Adam jména všechněm hovědům, i ptactvu nebeskému, a všeliké zvěři polní; Adamovi pak není nalezena pomoc, kteráž by jeho roveň byla.

Tyto dva verše 19 a 20 nám popisují, že Bůh nutil tyto božské lidi, aby začaly hodně věnovat svoji pozornost všem úrovním stvoření, čili mentální úrovni, což je ptactvo nebeské, emoční úrovni, což jsou hověd a zevní, hmotné, což je zvěř polní. A aby nad těmito úrovněmi stvoření hodně přemýšlel, to znamená, aby jim dával jména. Ale tím Bůh dosáhl toho, že když tito Synové Boží začali věnovat zvýšenou pozornost Božímu stvoření, samotný Bůh ustoupil do pozadí v jejich vědomí a v jejich myslích. Je to jasné? On řekl Adamovi, aby všem těm dával jména, čili to byla fáze, kdy tito Boholidé začali dávat zvýšenou pozornost Boží tvorbě. Ale jestliže napnete pozornost určitým směrem, tak někde vám ta pozornost schází. Teprve potom následuje verš 21, který hovoří o tvrdém snu. Čili když věnovali zvýšenou pozornost Božímu stvoření, tak v určité části jejich vědomí zmizela přítomnost Boha. To znamená: Bůh na ně uvrhl tvrdý sen. Je to to samé, jako když člověka nic neruší a může se plně oddávat koncentraci na Boha. Potom si Boha silně uvědomujete. Ale když ve vašem zaměstnání vás váš zaměstnavatel pověří nějakou myšlenkovou činností, která vůbec nesouvisí s Bohem, tak přítomnost Boha ve vašem vědomí se zeslabí a ve většině případů vymizí úplně. Je to tak nebo ne? Ale u těchto božských lidí přítomnost Boha nevymizela z jejich vědomí úplně, ale pouze z určité části jejich vědomí. A právě skrze tuto určitou část vědomí, ve které zmizela přítomnost Boha vlivem

toho, že si tito Synové Boží ve své mysli zabývali Božským stvořením, začal tvůrčí Duch (Kristus) vyzařovat navenek svou tvůrčí Energií, čili vyňal jedno z žeber jeho a to místo vyplnil tělem. A tato Energie, která byla vyzářena skrze tuto část vědomí, která byla v tvrdém snu, se postupně ochlazovala, jak jsme si už dnes vysvětlovali (až vznikla mysl), víme, že mysl je duše, duše je žena a duše je manželkou Ducha.

A z toho žebra, kteréž vyňal z Adama, vzdělal Hospodin Bůh ženu a přivedl ji k Adamovi. A to je právě důležité. Tato nově vzniklá mysl (duše, žena) byla úplně jiná než původní mysl, kterou měli tito Synové Boží v lidském těle k dispozici. Původní mysl byla od samého počátku v Jednotě se svým tvůrčím Duchem (Muže a ženu stvořil jej). Tato nová mysl vznikla ve stavu vědomí, kdy toto vědomí Boha nevnímalo. Takže tato nová mysl (duše, žena) vznikla ve stavu, kdy Bůh pro ni neexistoval a proto Jej neznala. Ovšem po vzniku této mysli duše, která neznala Boha, jak píše Bible, byla přivedena k Adamovi. Čili těsně po svém vzniku tato mysl byla obrácena k Adamovi, čili k individuálnímu Kristovi, který sídlil v lidském srdci. A tak si začala uvědomovat Boha v člověku. Ale to je důležité: Původní mysl těchto Boholudí byla od samého počátku v Jednotě s božským Duchem. Tato původní mysl nic jiného neznala. Proto by ji nikdy nenapadlo se od tohoto božského Ducha odvrátit a opustit Ho. Ale tato nová mysl, protože vznikla ve stavu, kdy si Boha neuvědomovala, protože byla vyzářena skrze určitou část vědomí, ve kterém nebyl přítomen Bůh, protože oni věnovali zvýšenou pozornost Boží tvorbě, ale tato nová mysl, protože vznikla ve stavu, kdy si Boha neuvědomovala, čili byl to její původní a přirozený stav, již měla v sobě větší potenciál pro to, aby svého muže (Ducha) opustila, to znamená, aby se od Něho odvrátila. Ale přestože tato nová mysl (žena) v sobě obsahovala potenciál k nevěře, přesto ji Adam přijal za svou ženu. I řekl Adam: **Ted' tato jest kost z kosti mých a tělo z těla mého; tato slouží bude mužatka, nebo z muže vzata jest.** Protože Adam, tvůrčí Duch v člověku, věděl, že tato nová mysl je velice důležitá v Božích záměrech, ve kterých Bůh potřeboval vytvořit plnohodnotný partnerský vztah. Což potvrzuje tato citace: **Z té příčiny opustí muž otce svého i matku svou, a přidržeti se bude manželky své, i budou v jedno tělo.** Aniž ještě k tomu došlo, tak už tady Bůh Stvořitel (Kristus) i jednotlivé Synové Boží (Adam) věděli, že k této nevěře ze strany této nové ženy dojde, že Synové Boží (individuální Kristové) opustí otce svého i matku svou (kdo byl jejich otec i matka? Bůh Stvořitel, to duchovní Slunce, ze kterého všichni pocházeli.) a přidržeti se bude manželky své, to znamená, že budou následovat tuto novou mysl, až se odvrátí od Boha, ale že časem dojde k tomu, že se individuální Kristus s touto novou manželkou jednou sjednotí a budou jedno tělo. To znamená, že dojde opět ke stavu, ve kterém byla původní mysl, ale u ní to byla přirozená věc, ona nic jiného neznala, kdyžto tato nová mysl svého muže opustí, čili odvrátí se od Ducha a potom se k němu dobrovolně vrátí, což má větší hodnotu. Protože to už je potom vztah, který je dobrovolně chtěný a takový má větší kvalitu. Takže jsme si podrobně vysvětlili,

že tito Boholidé se ocitli v novém stavu, kdy jejich původní mysl (duše), která byla v Jednotě s tvůrčím Duchem, byla nahrazena novou myslí (duší), která sice byla přivedena k Adamovi, to znamená, že byla v kontaktu s tvůrčím Duchem v člověku, ale už byla mnohem svobodnější, než původní mysl (duše, žena). To znamená, že už mohla svobodně rozhodovat, čím se bude zabývat, nad čím bude přemýšlet. Přestože tito Synové Boží v lidském těle měli tuto novou mysl, tak si stále silně uvědomovali Boha v sobě, to znamená, že vědomí Jednoty bylo pořád dominantní a proto nemohlo dojít k projevení nejvyšší Lásky.

Ve starém Zákoně se píše: První kniha Mojžíšova, kap. 2, verš 16,17:

I zapověděl Hospodin Bůh člověku, řka: Z každého stromu rajského svobodně jísti budeš.

Ale ze stromu vědění dobrého a zlého nejez; nebo ve který bys den z něho jedl, smrtí umřeš.

Jak jsme si už řekli, znamení Blíženců je intelekt, čili schopnost vědět, jak skrze vztahy zvýšit Lásku (tvořivost). Ale rovněž s Blíženci souvisí touha po poznání, po vědění, touha rozumět a s tím souvisí zvědavost.

Bůh Stvořitel i Synové Boží věděli, že aby došlo k co největšímu projevení Lásky pomocí vztahů, musí dojít k tomu, aby vědomí Jednoty bylo co nejvíce potlačeno, protože ve stavu Jednoty nemůžete plně prožívat vztah s jinou bytostí a tedy plně sdílet Lásku.

V zahradě Eden, tedy v pozitivním hmotném světě (ne zde na Zemi) rostl strom vědění dobra a zla. Vědění dobrého je stav, kdy člověk ve svém vědomí a ve své mysli zažívá Boha, přesněji řečeno: kdy si uvědomuje svou jednotu s Bohem. Vědění zlého je stav, kdy člověk ve svém vědomí a ve své mysli nezažívá Boha, přesněji řečeno: kdy si neuvědomuje svou jednotu s Bohem, to znamená, že v tomto pozitivním světě se vznášela idea – mít možnost porovnat tyto dva rozdílné stavy. Tito Synové Boží zatím jedli pouze z vědění dobra (byli neustále v jednotě s Bohem). A protože Blíženci představují touhu po poznání a pochopení, začali se Synové Boží ve své mysli čím dál více zabývat myšlenkou po jezení z vědění zla, to znamená poznat stav, kdy neexistuje Bůh. Je přirozené, že když něco znáte, tak vás vaše touha po poznání nutí hledat něco, co ještě neznáte. Bůh měl pravdu, když říkal lidem, že v ten den, kdy budou jísti ze stromu vědění dobrého a zlého, tak zemřou smrtí. Protože když člověk začne jíst z vědění zla, tak v něm zanikne vědomí Boha, přesněji řečeno: člověk přestane zažívat svou jednotu s Bohem, člověk ztratí své pravé Já, to znamená, že duchovně zemře. Ale Bůh i Synové Boží věděli, že když k tomu dojde, tak v konečném důsledku to přinese možnost zažívat opravdovou Lásku skrze plnohodnotný vztah. Ale Bůh nemohl lidem nic vnucovat, protože musel respektovat jejich svobodnou vůli.

První Mojžíšova, 3 kap., verš. 1-6:

Had pak byl nejchytřejší ze všech živočichů polních, kteréž byl učinil Hospodin Bůh. A ten řekl ženě: Tak-liž jest, že Bůh řekl: Nebudete jísti z každého stromu rajského?

I řekla žena hadu: Z ovoce stromů rajských jíme.

Ale o ovoci stromu, kterýž jest uprostřed ráje, řekl Bůh: Nebudete ho jísti, aniž se ho dotknete, abyste nezemřeli.

I řekl had ženě: Nikoli nezemřete smrtí.

Ale ví Bůh, že ve který den z něho jísti budete, otevrou se oči vaše; a budete jako bohové, vědouce dobré i zlé.

Viduci tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu, i příjemný že jest očím, a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla; dala také muži svému s sebou, a on jedl.

Můžeme říci, že toto nejchytřejší ze všech živočichů polních, tento had je touha po vědění, čili zvědavost. A tento had nabídl této nově vzniklé mysli (této nové ženě, která byla přivedena k Adamovi) myšlenku (ovoce), že ve stvoření se nalézá něco k poznání, co nelze poznat ve světě, kde je přítomen Bůh a tím pádem vědomí Jednoty. Protože buďto Bůh před člověkem tají a nechce, aby to věděl, anebo to za přítomnosti Boha ani nejde poznat. A samozřejmě, že toto ovoce (tato myšlenka), kterou nabídl had (zvědavost) této nové mysli, která vznikla ve stavu nepřítomnosti Boha a proto měla v sobě přirozenou tendenci se od Boha odvrátit, se této nové mysli (této ženě) líbila a byla pro ni zajímavá a lákavá. Vidouce tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu i příjemný že jest očím, podtrženo: a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala ovoce jeho a jedla; dala také i muži svému s sebou, a on jedl. To znamená, že když tato myšlenka zcela ovládla na základě zvědavosti tuto novou mysl, rozhodla se, že bude získávat poznání svým vlastním úsilím a že nebude získávat pouze to poznání, které jí dává její muž (její božský Duch). Proto se tato žena (mysl) začala odvracet od svého muže (božského Ducha) a začala se čím dál více obracet a zaobírat samotným stvořením bez vědomí Stvořitele. Její muž (božský Duch) jedl společně s ní, to znamená, že na tuto myšlenku přistoupil, protože věděl, že v konečném důsledku to přinese prospěch všem, Bohu Stvořiteli, individuálnímu Kristovi i duši samotné. Tím, že tato mysl přistoupila na tuto myšlenku, kterou jí nabídl had (zvědavost) a nedodržela radu, kterou jí dal Bůh, došlo k tomu, že tato mysl porušila poslušnost vůči svému muži (božskému Duchu) a začala naplno uplatňovat svoji svobodnou vůli.

První Mojžíšova, 3 kap. verš.22:

Tedy řekl Hospodin Bůh: Aj, člověk (to znamená – duše) učiněn jest jako jeden z nás, aby věděl dobré i zlé. To znamená, že lidská mysl zcela uplatňovat svobodnou vůli tak, jako ji měli k dispozici individuální Kristové. Když se tato nová mysl začala oddávat myšlence, kterou jí nabídl had (zvědavost), to

znamená, že začala toužit po poznání toho, co zatím neznala a co nelze poznat ve světě, to znamená - ve stavu vědomí, kde je přítomen Bůh, tato mysl si postupně začala uvědomovat, že aby k tomuto poznání mohlo dojít, musí opustit svět (stav vědomí), ve kterém se doposud nalézala. A aby tento svět (tento stav vědomí) mohla opustit, že musí mít k dispozici jiné tělo, než měla doposud.

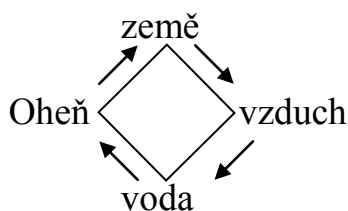
První Mojžišova, 3 kap., verš 6-7:

Viduci tedy žena, že dobrý jest strom k jídlu, i příjemný že jest očím, a k nabytí rozumnosti strom žádostivý, vzala z ovoce jeho a jedla; dala také i muži svému s sebou, a on jedl.

Tedy otevřeny jsou oči obou, a poznali, že jsou nazí; i navázali listí fíkového, a nadělali sobě věníků.

To znamená, že když mysl (žena) a její božský Duch (muž) si uvědomili, že potřebují k tomuto poznání jiné tělo, než mají doposud, tak obrazně řečeno: poznali, že jsou nazí.

Znovu si vzpomeňte na tento mechanismus, který je pořád stejný a funguje všude:

Každé myšlení vyvolává určitý druh odpovídajících emocí. Když se mysl začala zabývat myšlenkou poznávat bez přítomnosti Boha, došlo ke vzniku emocí, které dosud neexistovaly. Vznikly emoce na základě toho, že ve vědomí a v mysli se zeslabila přítomnost Boha. To znamená, že původní čisté a

jemné emoční tělo začalo postupně hrubnout. Tedy obrazně řečeno: **I navázali listí fíkového a nadělali sobě věníků.** Čili se už začalo měnit jejich emoční tělo. Tento moment, když došlo ke změně emočního těla těchto původních Boholídí, je velice důležitý. Samozřejmě, že původní božští lidé měli zákonitě rovněž emoční tělo (protože my víme, že ve stvoření vždycky musí být obsaženy tyto čtyři úrovně), ale toto emoční tělo bylo výsledkem toho, že mysl těchto božských lidí byla plně v kontaktu s Bohem. Proto bylo toto emoční tělo jemné a čisté, to znamená, že tito lidé znali pouze blažené, radostné a laskavé emoce. Ale když toto emoční tělo začalo hrubnout, dochází ke vzniku toho, co se nazývá lidská osobnost. O tom budeme podrobně hovořit v následujícím semináři. Všimněte si: Zpočátku byl pouze Adam a jeho žena, to znamená, že pouze božský Duch v těchto lidech měl jméno (Adam). Tato nová mysl ještě neměla své jméno, byla pouze nazývána „ženou“. To nám říká, že Duch v člověku byl dominantní a pouze On byl viditelný a byl vůdčí princip v životě těchto lidí, to znamená, že měl jméno. Mysl pouze uplatňovala Jeho vůli, takže ještě neprojevovala svou vlastní svobodnou vůli, takže ještě neměla svoje jméno. Teprve až potom, kdy i přes doporučení Boha se začala tato nová mysl (žena) od Boha odvracet, to znamená, že začala uplatňovat svou vlastní svobodnou vůli, což mělo za následek vznik nového, hrubšího, emočního těla, teprve tehdy dostala lidská duše (mysl-žena) svoje jméno – Eva.

První Mojžíšova, 3.kap., verš 20:

Dal pak byl Adam jméno ženě své Eva, protože ona byla matě všech živých.

Takže okamžik, kdy žena (mysl, duše) dostává od svého božského Ducha Adama své jméno – Eva, popisuje stav, kdy nová mysl svým odvrácením se od Boha způsobí vznik lidské osobnosti, čili nového emočního těla a současně, kdy začne uplatňovat svoji svobodnou vůli. To budeme podrobně rozebírat v souvislosti s Rakem, což je osobnost. Všimněte si: Dal pak byl Adam jméno ženě své Eva, protože ona byla matě všech živých. To je důležité. To znamená, že **osobnost je příčinou vzniku mnoha lidských životů, čili vzniká možnost se opakovaně rodit**. Tato Eva, tato lidská osobnost, je matka našich inkarnací.

To, že se lidská mysl začala odvracet od Boha a že původní emoční tělo, které obsahovalo pouze blažené, radostné a laskavé emoce, začalo hrubnout, popisují verše 14-19 v této 3. kapitole První Mojžíšovy, kde se vyskytují takové výrazy jako: **...zlořečený budeš, nepřítelství položím, rozmnožím tvé bolesti, s bolestí budeš rodit, s bolestí jísti budeš atd.** Tyto verše 14-19 jsou rovněž velice důležité z toho hlediska, že popisují budoucí vývoj těchto božských lidí, jejich odpadnutí od Boha a jejich návrat k Bohu. Ale to už je záležitost znamení, které následuje za zn. Blíženců a sice znamení Raka. To si vysvětlíme příště.

Takže pochopili jste, co tím chce Bible říct? V rámci toho symbolismu, abyste pronikli do Bible, tak vám stačí znát to, co vám zde ukazují. Máte čtyři živly, víte, že oheň je tvůrčí Duch, země je vnějšek, vzduch je mysl, voda jsou emoce, že Duch je muž a mysl je žena. A když toto víte, tak se vám začne otvírat symbolismus Bible. Když se tam vyskytuje Adama jeho žena, tak už budete vědět, že to je pořád jen o Duchu a jeho mysli.

Dnes jsme si řekli, že znamení Blíženců představuje intelekt. Intelekt je schopnost vidět (vědět), v čem spočívá Moudrost určitého vztahu. A když víme, co představuje Moudrost (intelligence, která rozumí Lásce), tak v konečném důsledku můžeme říci, že intelekt je intelligence, je to schopnost vědět, jak uspořádat vztahy, aby došlo ke zvětšení Lásky. Zde bych chtěl doplnit jednu věc: Blíženci jsou schopnost vidět (vědět), v čem spočívá Moudrost určitého vztahu, kdežto Vodnář je schopnost vidět (vědět) Lásku ve vztazích. To znamená, že Vodnář je mysl, ve které se vyobrazuje vztah mezi dvěma Láskami, to znamená, že ve Vodnáři je mysl, ve které je vidět, jak se dvě nebo více Lásek ovlivňují a jaký to přinese výsledek. A právě ovlivňování se a vidět vztah mezi dvěma Láskami tuto mysl rozkmitá a nutí ji pracovat, čili přemýšlet. Ale to neznaméná, že když někdo přemýšlí, že má také dobrý intelekt. Proto až Blíženci dávají intelekt, čili vědět, v čem spočívá Moudrost určitého vztahu.

Z toho vyplývá, že aby člověk měl dobrý intelekt, aby znal Moudrost, která se nachází v určitých vztazích, v první řadě musí vědět, co to je:

1. Bůh a člověk
2. Duch a duše
3. muž a žena
4. člověk a jeho bližní (proto Blíženci)

Pokud si neujasníte tyto čtyři druhy vztahů, tak nemůžete mít nikdy dobrý intelekt, čili nebudete vědět, v čem je Moudrost určitého vztahu a nebudete vědět, jak ten vztah uspořádat tak, aby výsledná Láska byla větší, než před tímto vztahem, když jste byli sami.

Já si myslím, že tyto skutečnosti byly na těchto našich seminářích dostatečně objasněny, to vám vysvětluje, proč se v běžné astrologii znamení Blíženců pojí s takovými skutečnostmi jako jsou **Sourozenci**, a sourozenci jsou všichni lidé, kteří jsou navzájem bratři a sestry, kteří mají jednoho Rodiče a tím je Bůh, čili pravé Já v člověku. V přeneseném významu můžeme říci, že sourozenci se mění na milence. Opravdoví **Milenci** jsou Duch a jeho duše. Když víme, že muž je Duch v člověku a žena je duše (lidská mysl), tak už víme, jaký vztah musí člověk navodit mezi mužem a ženou, aby došlo k největší Lásce. A když víme, že Duch je Bůh a že člověk je duše, pak současně víme, jaký musí člověk navodit vztah k Bohu, aby došlo k největší Lásce. A budeme vědět, proč musel člověk odejít ze zahrady Eden zde na Zemi. Duše (člověk) musel jít do světa, aby získal naprostou samostatnost a stal se Bohu naprosto rovnocenným partnerem a tím aby vznikla největší Láska mezi Bohem a člověkem.

Spolužáci:

Se znamením Blíženců se také pojí termín: spolužáci. Všichni lidé jsou navzájem spolužáci, kteří byli posláni do školy Života, aby rostli v Lásce a Moudrosti, aby se všichni co nejvíce přiblížili a podobali Bohu. Had říkal ženě: Budete jako bohové, věduce dobré i zlé a měl pravdu. A dále: Duše se učí skrze Ducha a Duch se učí skrze duši. Duch a duše jsou rovněž spolužáci. Duch by se nemohl poznat, kdyby neměl duši (mysl) a duše by nemohla poznávat, kdyby neměla Ducha, který ji oživuje a současně inspiruje k čím dál větší Moudrosti.

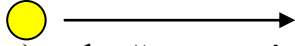

Komunikační schopnosti:

Dále s Blíženci souvisí komunikační schopnosti: Duše se musí rozvíjet ve své Moudrosti, aby jednoho dne mohla začít bezprostředně komunikovat se svým Duchem, neboť dokud je duše (mysl) málo moudrá, má malý intelekt, tak její Duch nemůže s ní komunikovat, protože mysl se slabým intelektem nemůže zachytit jeho Moudrost a pokud ano, tak by jí stejně nerozuměla. Pokud má duše (mysl) slabý intelekt (malou Moudrost), komunikace mezi Duchem a duší není možná.

Cestování a dopravní prostředky:

Víme, že s Blíženci se pojí cestování a dopravní prostředky. Toto je velice zajímavá souvztažnost, kterou si musíme dobře vysvětlit. Co je to cestování?

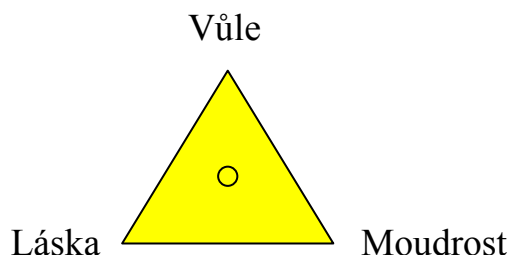
Cestování je pohyb. Existuje pouze jeden jediný pohyb a tento pohyb má dvě podoby:

Pohyb, kdy Bůh (Stvořitel, Kristus) začne ze Sebe (z duch. Slunce) vyzařovat svou energii směrem ven: a pohyb, kdy to, co bylo vyzářeno z Boha Stvořitele (Krista) se k němu vrací zpět:

V jednoduchosti: Pohyb není nic jiného, než odchod z Jednoty směrem ven a návrat z mnohosti směrem zpět do Jednoty, jiný pohyb neexistuje. Vystoupení z Jednoty do mnohosti a návrat z mnohosti do jednoty, to jsou dvě podoby jednoho pohybu. Takže vidíme, že cestování souvisí s pohybem a pohyb souvisí s duchovním vývojem nebo-li životní cestou.

Z fyziky víme, že pohyb má tři veličiny: Vzdálenost, rychlost a čas. A zde si ukážeme a vysvětlíme, že všechno, ale opravdu všechno jsou duchovní skutečnosti.

Řekli jsme si, že když se všudypřítomné JÁ JSEM stáhne do jednoho ohniska, vzniká Bůh Syn (Kristus), čili tvořivý střed. Tento tvůrčí střed je jeden a má tři vlastnosti:

Bůh Stvořitel je jeden, ale současně trojjediný, protože má tři kvality - Lásku, Moudrost a Vůli.
Bůh Tvůrce je Jednota.

Bůh Tvůrce je Jednota, kdežto stvoření je odchod, čili vyzáření směrem ven do mnohosti anebo návrat z mnohosti do Jednoty, čili stvoření souvisí s pohybem. Nyní si definujeme, co je to vzdálenost, co je to čas a co je to rychlost:

Vzdálenost:

Vzdálenost je míra (stupeň) Moudrosti a pochopení. Čím méně člověk chápe Boha Stvořitele (Jednotu), tak tím více je od této Jednoty vzdálen. Čím více chápe člověk Boha Stvořitele (Jednotu), tak tím více je této Jednotě blíže.

Obecně můžeme říci: Čím méně člověk rozumí něj. objektu, tak tím více je od něho vzdálen. Když si dva lidé nerozumí, tím jsou si navzájem vzdálenější nebo-li cizí. Čím více člověk rozumí nějakému objektu, tím více se blíží k tomuto objektu, to znamená, že když si dva lidé rozumí, tak jsou si vzájemně blízcí.

Čas:

Čas je míra, nebo-li stupeň Lásky. Čím méně člověk miluje Boha Stvořitele (Jednotu), tím déle mu trvá, než se do Jednoty dostane. Čím více člověk miluje Boha Stvořitele (Jednotu), tím kratší dobu mu trvá, než se do Jednoty (k Bohu Tvůrci) vrátí.

Obecně můžeme říci, že čím méně člověk miluje nějaký objekt, tím delší dobu mu trvá, než se k němu dostane. Čím více člověk miluje nějaký objekt, tím kratší dobu mu trvá, než se k němu dostane.

Rychlost:

Rychlost je míra (stupeň) Vůle. Jestli si vzpomínáte na 8. seminář, kde jsme si definovali, co je to Láska, Moudrost a Vůle, tak jsem Vůli definoval, že Vůle je Síla, která uskutečňuje to, po čem touží Láska a to způsobem, jakým jí to ukazuje Moudrost.

Takže Vůle je vždy výsledným působením mezi Láskou a Moudrostí.

Čím více člověk miluje Boha Stvořitele (Jednotu) a čím více Ho chápe, tím rychleji této Jednoty dosahuje. Čím méně člověk miluje Boha Stvořitele (Jednotu) a čím méně Mu rozumí, tím pomaleji se k Němu dostane.

Nyní vám odhalím jednu důležitou informaci:

Čím více člověk Boha Stvořitele (Jednotu) miluje a čím méně Mu rozumí, tím rychleji se k Bohu dostane, než člověk, který Bohu Stvořiteli (Jednotě) hodně rozumí a současně Ho málo miluje.

Můžeme si to vyjádřit i matematicky:

Víme, že:

$$\text{rychlost} = \frac{\text{vzdálenost (stupeň Moudrosti)}}{\text{čas (stupeň Lásky)}}$$

To známe ze základní školy. A když jsme si definovali, co to je vzdálenost, rychlost a čas, tak víme, že rychlost je stupeň Vůle, vzdálenost je stupeň Moudrosti a čas je stupeň Lásky.

A zde si ukážeme tři možné rychlosti (způsoby), jak se kráčí k Bohu (do jednoty):

Tři příklady rychlosti (cestování) člověka k Bohu:

Stvoření (externalizace) je vždycky interakce (děleno) – rozčleňování a vždycky to, co je dole ve jmenovateli, tak to je to nejvnitřnější. A Vůle (rychlost) je výsledné působení mezi Moudrostí a Láskou.

1. příklad:

a) Je člověk, který má 15 dílků Moudrosti a 5 dílků Lásky.

b) Druhý člověk má 5 dílků Moudrosti a 15 dílků Lásky.

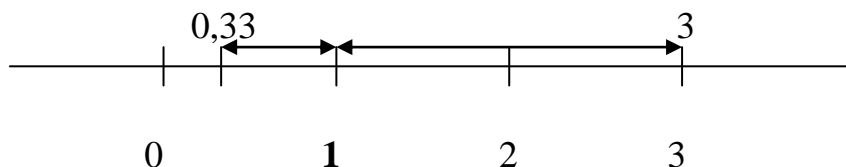
Nyní budeme zkoumat, kdo má větší rychlost k Bohu (k Jednotě).

$$\begin{array}{ll} \text{a)} & \frac{15}{5} = 3 \\ \text{b)} & \frac{5}{15} = 0,33 \end{array}$$

V prvním případě, když má někdo 15 dílků Moudrosti a 5 dílků Lásky, dostaneme výsledek 3. V druhém případě máme 5 dílků Moudrosti děleno 15 dílky Lásky a výsledek je 0,33.

Zde vidíme, jak duchovní uvažování je úplně jiné, než světské uvažování. Zde by někdo řekl: Výsledek je větší u toho prvního případu (3), takže někdo by mohl říct, že na té cestě k Jednotě (k Bohu) je rychlejší ten první případ. Ale není to tak.

Musíme si uvědomit, že Bůh Stvořitel je jaké číslo? Jedna. Bůh Otec je nula, ale Bůh Stvořitel je jedna a z toho vám vyplývá poznatek: Nejrychlejší cesta k Bohu je jedničková rychlost. Takže pokud chcete posoudit, kdo je rychlejší na cestě k Bohu, tak musíte posoudit, které z těchto čísel je blíže k jedničce. V prvním případě $3 - 1 = 2$ (se liší o 2), kdežto v druhém případě $1 - 0,33 = 0,67$, takže toto číslo (0,33) je blíže k jedničce, než číslo 3. **To vám ukazuje, že poměr, kdy máte více Lásky a méně Moudrosti je rychlejší cesta k Bohu, než naopak, když máte více Moudrosti a méně Lásky.**

Nejrychlejší rychlost na cestě k Bohu je ta rychlost, která se blíží k jedničce, protože Bůh je jednička. První výsledek byl 3, kdyžto druhý výsledek byl 0,33, takže 0,33 je mnohem blíže jedničce než číslo 3, proto je tato rychlost větší (účinnější) na cestě k Bohu. Větší poměr Lásky k Moudrosti je rychlejší cesta k Bohu než je tomu naopak.

Zde je důležitá jedna věc: **Tato zdánlivě velká rychlost (u čísla 3) je velikostí potenciálu v člověku k odpadnutí od Boha. Čím více má člověk Moudrosti a málo Lásky, tím snadněji odpadne od Boha (viz Lucifer). Čím více má člověk Lásky a málo Moudrosti, tím mnohem méně odpadá od Boha. Pokud to chcete brát z absolutního hlediska, že to číslo (3) je větší než 0,33, tak sice máte pravdu, ale to je potenciál k odpadnutí od Boha.**

Tedy vidíme, že **duchovní Moudrost je úplně jiná, než je světská Moudrost. Čím větší bude výsledek rovnice Moudrost lomeno Láska, tím více to svádí člověka k domněnce, že větší číslo ukazuje na větší rychlost k Bohu. Ne. Musíme mít pevně na mysli, že Bůh Tvůrce je Jednota (čili jednička), proto nejrychlejší je jedničková rychlost. Pouze ten výsledek, který je bližší číslu jedna, ukazuje, kdo se rychleji blíží k Bohu (k Jednotě).**

Druhý příklad:

$$\text{a) Někdo má: } \frac{6 \text{ dílků Moudrosti}}{4 \text{ dílky Lásky}} = \frac{6}{4} = 1,5 \quad 1,5 - 1 = 0,5$$

$$\text{b) Druhý má: } \frac{4 \text{ dílky Moudrosti}}{6 \text{ dílků Lásky}} = \frac{4}{6} = 0,66 \quad 1 - 0,66 = 0,34$$

Kdybychom posoudili, kdo se zde rychleji posouvá k Bohu (k Jednotě), tak v prvním případě vidíme, že výsledek je 0,5 a v druhém případě je výsledek 0,34. Druhý výsledek je blíže k jedničce než ten první.

S tím také souvisí Matouš, 11 kap. verš 25:

V ten čas odpověděv Ježíš, řekl:

Chválím tě, Otče, Pane nebe i země, že jsi skryl tyto věci před moudrými a opatrnými, a zjevil jsi je nemluvňátkům.

Takže si zapamatujme, že člověk se k nějakému objektu dostane rychleji, když tento objekt hodně miluje, i když mu málo rozumí, než člověk, který tomuto objektu hodně rozumí, ale málo ho miluje. Viz vědci – pokusy na zvířatech, viz vědci, kteří vyvíjejí nějaké hromadné zbraně.

Ovšem nejrychlejší cesta k Bohu je následující:

Třetí příklad:

$$\text{a) Někdo má: } \frac{3 \text{ dílky Moudrosti}}{3 \text{ dílky Lásky}} = \frac{3}{3} = 1$$

Toto je nejvyšší rychlost na cestě k Bohu.

Člověk na cestě k Bohu Stvořiteli (k Jednotě) postupuje nejrychleji, když Láska k Bohu je stejná, jako Moudrost, čili k Jednotě jde Láska s pochopením Boha (stejným dílem). Když člověk miluje stejným dílem Boha a stejně tak Mu i rozumí (je Moudrý), tak to je ta ideální a nejrychlejší cesta k Bohu.

A samozřejmě, že lepší je případ, když bude 50 dílků Moudrosti lomeno 50 dílků Lásky, než kdyby bylo jen 25 dílků Moudrosti lomeno 25 dílků Lásky. Tak potom tato jednička (výsledek obou je sice stejný) u $50:50=1$ bude větší, než výsledek (jednička) u $25:25=1$.

Obecně můžeme říci, že tento duchovní matematický vzoreček nám ukazuje, že nejrychlejší cesta k Bohu je, když je stejný stupeň Lásky a stejný stupeň pochopení Boha. To je optimální stav.

Velikost:

Se vzdáleností (mírou Moudrosti) úzce souvisí pojem – velikost.

Velikost je mírou (stupněm) pozornosti. Čím více člověk zaměřuje svou pozornost pouze určitým směrem (pouze k jednomu objektu), tak tento objekt, i kdyby byl zpočátku velmi malý, tak začne čím dál více zaplňovat vědomí tohoto člověka, postupně vytlačí jiné obsahy vědomí tohoto člověka, až bude nakonec jediným obsahem vědomí, že ho bude zcela zaplňovat, tehdy bude tento objekt obrovský.

To znamená, že aby byl Bůh veliký (v životě člověka) a aby zaujímal co největší část jeho vědomí, musí mu člověk věnovat mnohem více pozornosti, než jiným objektům, protože když je nějaký objekt veliký, tak je to neklamný důkaz, že člověk je tomuto objektu velmi blízko.

Uvědomte si, že geometrická velikost není opravdu nic jiného, než stupeň pozornosti, protože když se díváte na Slunce, tak vidíte malou kouli. Ale když začnete věnovat tomuto Slunci zcela svou pozornost, úplně se svojí pozorností vcucnete do tohoto Slunce, tak když ono vyplní zcela vaše vědomí, tak bude pro vás obrovské. I z toho fyzikálního hlediska, když byste letěli raketou ke Slunci, takže Slunce by se vám přibližovalo, tak by zvětšovalo svoji velikost, tak je to zase dáno jen tím, že zaplňuje větší část vašeho vědomí.

Blíženci a Merkur v horoskopu:

Na závěr bych chtěl říct, že znamení Blíženců a planeta Merkur nám v horoskopu ukazují, v které kvalitě či přes kterou kvalitu máte rozvíjet ve svém životě svůj intelekt.
